

Verslag van de openbare vergadering van het **forum Ruimte**, gehouden op 24 november 2015 in het Stadhuis aan de Visbrug 1 te Oudewater.

Aanwezig

De heer R.A. van den Hoogen (Onafhankelijken)	voorzitter
De heer J. Broere (CU/SGP)	lid
De heer K. de Bruijn (CDA)	lid
J.W. van Wijngaarden (CDA)	lid
A.Th. Wildeman (Onafhankelijken)	lid
A.J. van Winden (VVD/D66)	lid
De heer O.F. Matheijns	griffier

Aanwezig op uitnodiging

College van burgemeester en wethouders

De heer mr. drs. P. Verhoeve	burgemeester
De heer drs. L.W. Vermeij	wethouder
De heer drs. A.M. de Regt	wethouder

Aanwezige externen

De heer J. van 't Riet, voorzitter Werkgroep Hugo Kotestein Oudewater
De heer P. Bongers, bestuurslid LTO
De heer P. Lekkerkerker, bestuurslid LTO
De heer M. Hagoort, ondernemer
De heer B. Maijen, Papekop

Verslag: Mevrouw M. van Steijn

Tekstbureau Talent

1. Opening

Voorzitter Van den Hoogen opent de vergadering en heet allen welkom. Hij nodigt degenen, die een inbreng hebben bij het agendapunt m.b.t. het bestemmingsplan ruimtelijk gebied Hekendorp/Papekop, uit om voor de bespreking aan de raadstafel plaats te nemen. Hij benadrukt dat dit onderwerp wordt besproken vooruitlopend op elke planvorming en dat het college zeer geïnteresseerd is in de visie van de genodigden.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

3. Verslag van het forum Ruimte van 13 oktober 2015

Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Bespreeknotitie Visie op Landelijk Gebied

Inleiding wethouder Vermeij

Volgend jaar is het bestemmingsplan Hekendorp/Papekop toe aan een wettelijke herziening.

In het landelijk gebied van Nederland zijn ingrijpende veranderingen gaande, met name in de agrarische sector: terugloop van het aantal bedrijven en schaalvergroting van de bedrijven die overblijven. Dat alles heeft gevolgen voor het voormalige agrarisch onroerend goed. Het college wil rekening houden met dat soort ontwikkelingen en kijken hoe men in Oudewater naar de toekomst toe

wil omgaan met het landelijk gebied. Oudewater is een landelijke gemeente, in het Groene Hart. De agrarische sector is een belangrijke drager in dat landelijk gebied en moet zijn werk kunnen voortzetten.

Verder is voor Oudewater van belang dat het landelijk gebied vitaal blijft. Daarom, vooruitlopend op het bestemmingsplan voor 10 jaar, is het goed om met elkaar na te denken over de toekomst van het landelijk gebied van deze gemeente. Het college wil tot een duidelijke visie voor dit gebied komen, en als vertrekpunt om daartoe te komen wil het college vanavond het gesprek hierover aangaan.

Er is breed uitgenodigd. Vertegenwoordigers van LTO, Stichting Hugo Kotestein, en inwoners zijn aanwezig. De Werkgroep Behoud Lopikerwaard heeft schriftelijk gereageerd. De input van vanavond kan meegenomen worden voor de verdere planvorming. De eerstvolgende stap is de startnotitie. In een van de hoofdstukken zal worden aangegeven wat de visie is op dit landelijk gebied, met name Hekendorp/Papekop. Dat wordt dan verder uitgewerkt en vervolgens worden er stappen gezet, via een Voorontwerp, richting Ontwerp-Bestemmingsplan, met een formele procedure van het indienen van zienswijzen en vaststelling in de raad. Dit is dus echt de allereerste stap.

In het nieuwe bestemmingsplan wil het college rekening houden met alle belangen die daar spelen. Voor het opstellen van een visie staan verschillende rapporten ter beschikking: een rapport van het Planbureau voor de Leefomgeving over het Groene Hart, een rapport van de Universiteit van Wageningen over de ontwikkelingen in het landelijk gebied, en de startnotitie waarin belangrijke wettelijke en formele kaders vanuit Rijk en Provincie m.b.t. het gebied zijn weergegeven.

Er zijn 6 scherpe stellingen geformuleerd om de discussie vlot te trekken. Let wel: deze stellingen verwoorden niet per definitie de zienswijze van het college.

Stelling 1

De intrinsieke kwaliteit van het landschap impliceert terughoudendheid met verstening; sloop van onaantrekkelijke vrijkomende bebouwing is onontkoombaar.

De heer **Van 't Riet (Stichting Hugo Kotestein)** dankt het college voor de uitnodiging.

Hij leest de mening en aanbevelingen van de Stichting Hugo Kotestein voor. Hieronder de letterlijke tekst.

De natuurlijke schoonheid van het gebied

Het gebied heeft een hoge cultuur-historische waarde met diverse karakteristieke landschapselementen in de natuur, gedomineerd door agrarisch gebruik met cultuur-historische waardevolle gebouwen. Van oorsprong zijn het cope-ontginningsgebieden met smalle kavels waarvan de standaard perceelsdiepte 1250 m bedroeg en de standaard breedte 115 meter.

Opvallend bij de Papekopperdijk en de Papekopperstraatweg is dat de linten aan de oostzijde van noord naar zuid lopen en aan de westzijde haaks op de weg. Aan de weg liggen enkelzijdige boerderijlinten. Bij de Hekendorperstraatweg staan de linten haaks op de weg. Het is belangrijk dat al deze waarden worden beschermd. Dat kan door ze te benoemen en te borgen in het bestemmingsplan.

De cultuurhistorie borgen in het bestemmingsplan

Om deze waarden te beschermen is het belangrijk dat ze opgenomen worden in het bestemmingsplan. De nieuwe wet, uitvloeisel van de MoMo¹ art. 3 punt 1.6, 2^e lid, onderdeel Besluit ruimtelijke ordening, die met ingang van 1 januari 2012 is aangepast, geeft hiervoor richtlijnen. Volgens de procedures hiervoor moeten de cultuur-historische waarden worden geïnventariseerd, gewaardeerd en vervolgens ondergebracht worden op een cultuur-historische waardenkaart, die in het bestemmingsplan geborgd moet worden. De Stichting Hugo Kotestein heeft de gemeente aangeboden om behulpzaam te zijn bij het inventariseren en het waarderen van de cultuur-historische waarden, o.a. in dit landelijk gebied. Wij hopen en verwachten dat dit in de herziening van het bestemmingsplan opgenomen wordt. De nieuwe wet stelt dit als een eis. Gezien de herziening van het bestemmingsplan die volgend jaar gaat plaatsvinden zal er haast gemaakt moeten worden met het opstellen van de cultuur-historische waardenkaart.

De archeologische waardenkaart in een bestemmingsplan

1 Modernisering van de Monumentenzorg

Sinds 2007 heeft de gemeente de verplichting zorg te dragen voor de archeologische waarden. Belangrijke elementen hieruit zijn het behoud van de archeologische waarden in de grond. De te verwachten archeologische waarden moeten d.m.v. een waardenkaart juridisch gewaarborgd worden in het herziene bestemmingsplan. Daar is al een begin mee gemaakt.

De boerderij aan de Papekopperstraatweg 64

Dit pand is de enige nog oude originele boerderij aan de Papekopperstraatweg. Op het pand rust geen woonvergunning vanwege het aangrenzende bedrijf. De wens van de eigenaar is de boerderij te restaureren en als bedrijfswoning te gebruiken. De gemeente heeft toegezegd in het nieuwe bestemmingsplan de mogelijkheid te willen bieden een woonvergunning voor de boerderij af te geven als een tweede bedrijfswoning. Wij gaan er dan ook van uit dat dit in het nieuwe bestemmingsplan zal worden opgenomen. Daarnaast kan de boerderij bij de cultuur-historische inventarisatie op de waardenkaart meegenomen worden.

De agrarische sector

De agrarische sector was in het verleden en ook nu de belangrijkste factor in het gebied. Een groot aantal weidebedrijven bepalen het beeld en verzorgen het landschap zodat ook de natuur zich kan blijven ontwikkelen en handhaven. Het is daarom van belang dat de agrarische sector in de toekomst een bestaan kan blijven vinden. Het beleid van de overheid moet hierop gericht zijn, waarbij het accent ligt op een duurzame productie en bedrijfsvoering. Men kan hierbij denken aan het vee dat meer buiten verblijft, energieneutrale bedrijfsvoering, verminderd antibioticagebruik, en gewasbeschermers. Ook kan men verbreding van de bedrijfstak stimuleren door het bedrijf een taak te geven in het natuurbeheer.

Megastallen hebben voor ons op lange termijn geen toekomst en passen niet in het landschap. Daarnaast zijn recreatie, zorg en verkoop van eigen producten van eigen erf middelen om de activiteiten op het bedrijf te verbreden. Bescheiden recreatie kan hier ook een rol spelen.

Plattelandsvernieuwing

Door de plattelandsvernieuwing zullen er zich steeds meer nieuwe ontwikkelingen aanbieden. Het bestemmingsplan moet duidelijk zijn in het niet toelaten van industriële bedrijven in het gebied. Voor opslag en stalling van industriële goederen, bouwkransen enz. moet geen vergunning afgegeven worden. Nieuwe bedrijvigheid, zoals horeca, campings, paardenhouderij, verkoop van eigen producten moet gestimuleerd worden. Bij beëindiging van een agrarisch bedrijf moeten duidelijke regels gesteld worden wat betreft de eventuele nodige sloop en de vergunning voor een nieuw te bouwen woning. Nieuwbouw met nieuwe vormen mag niet domineren, ze moeten passend zijn in de streek. In geval van lintbebouwing moet de nok-richting van de woning en de bijgebouwen in de lengterichting van het erf gecreëerd worden. Het ontwerp van de nieuwe woning moet aangepast zijn aan de landelijke omgeving. Sterk afwijkende bebouwing, zoals herenhuizen, villa's of bungalows die niet in de omgeving horen, moeten geweerd worden. Het boek "Linten in de Leegte" zou hier een richtlijn in kunnen zijn. De Waardsedijk is een voorbeeld van hoe het niet moet.

Windturbines

De provincie Utrecht staat een klein aantal windturbines toe in haar gebied. Het landelijk gebied Hekendorp/Papekop is o.i. niet de juiste plaats voor de ontwikkeling. In de bestemming zou daar duidelijkheid over gegeven moeten worden.

Herziening bestemmingsplan cultuur-historische waarden

Bij deze herziening van het bestemmingsplan vinden wij het ontzettend belangrijk dat de cultuur-historische waarden juridisch geborgd worden in een bestemmingsplan. Dit om het verloren gaan van deze waarden te voorkomen. Een voorbeeld is de sloop van de brug in Papekop. Een actie van de omwonenden kwam te laat om de brug nog te redden. We moeten met z'n allen van te voren bepalen welke cultuur-historische waarden we in de toekomst willen behouden. Dat kan alleen als we deze waarden hebben opgenomen in een bestemmingsplan. De gemeenteraad zal druk uit moeten oefenen om de aangepaste wet uit 2012 in het herziene bestemmingsplan te realiseren.

De heer **De Bruijn** is blij dat deze avond is georganiseerd, in zo'n vroeg stadium. Het CDA vindt het belangrijk dat belanghebbenden en burgers in het buitengebied hun stem kunnen laten horen, en ook de belangenverenigingen.

Stelling 1 gaat over de kwaliteit van het landschap. Maar wat is nu "ruimtelijke kwaliteit"? Wat wordt precies bedoeld met een zin als "ruimtelijke kwaliteit behouden, terughoudend zijn met versterking,

sloop van onaantrekkelijke vrijkomende woningen”? Het lijken voor de hand liggende stellingen maar de meningen over kwaliteit zijn vaak subjectief.

De heer **Boreel** komt terug op de vrijkomende bebouwing. Hij wijst erop dat slopen ook geld kost: wie betaalt dat dan? En hoe dwing je het af? Wie stelt de oude eigenaren schadeloos? Vroeger gold “rood voor rood” (“ruimte voor ruimte”): als je iets lelijks afbrak kon je daar iets anders voor terugbouwen; de heer Boreel wijst erop dat de financiële consequenties ook in ogenschouw genomen moeten worden als je deze stelling aanhangt.

De heer **Bongers (LTO)** is ook blij met de uitnodiging. Hij leest de visie van de LTO voor. Hieronder volgt de letterlijke tekst.

Sloop van onaantrekkelijke gebouwen.

Een eerste optie zou zijn de mogelijkheid om deze gebouwen een tweede leven te geven door ze te renoveren of te herbouwen in dezelfde vierkante meters voor jonge, of kleine ondernemers, die niet-schadelijke, schone activiteiten uitvoeren. Daardoor zouden zij ook een economische drager voor het buitengebied kunnen zijn, immers, meerdere activiteiten houdt de buurt levendig.

De bestaande regeling rood voor rood (of ruimte voor ruimte) vinden wij een minder goede optie omdat hier vaak grote huizen en villa's door gebouwd worden die de omgeving niet sieren. Een tweede optie zou kunnen zijn: diezelfde vierkante meters die niet wenselijk of overbodig geworden zijn, te saneren in 1 op 1 terug te bouwen tegen of op het industrieterrein, zoals dat in Lopik gebeurt. En dit alles op voorwaarde dat de agrarische ondernemingen hier geen hinder van ondervinden want uiteindelijk zijn zij de economische dragers van dat gebied.

De heer **Broere** vraagt de wethouder te reageren op de inbreng van Stichting Hugo Kotestein over Papekopperstraatweg 64.

Een ander punt: Stichting Hugo Kotestein heeft beloofd om te helpen bij de cultuur-historische waardenkaart. (*De heer Van 't Riet bevestigt dat. Hij wacht nog op een seintje van de gemeente.*)

Over de indeling van de percelen: volgens de heer Broere zit dat al in het bestemmingsplan. Hij noemt als voorbeeld het dempen van sloten, dat in de Waard niet mogelijk was, vanwege het bestemmingsplan.

De heer **Van 't Riet** gelooft niet dat die waarden voldoende geborgd zijn in het bestemmingsplan. Het moet een juridische basis krijgen en dat is nog niet gebeurd.

Wethouder **Vermeij** licht toe dat met Stichting Hugo Kotestein al meermalen is gesproken over de cultuur-historische waardenkaart. Het proces om daartoe te komen is inmiddels van start gegaan. Het college zal de stichting absoluut betrekken in dat proces, want zij hebben, met name waar het gaat om de inventarisatie, enorm veel kennis. Het college wil daar graag een beroep op doen.

Wat betreft Papekopperstraatweg 64: daar is het college ook intensief mee bezig geweest. Met de eigenaren van deze oude boerderij is afgesproken dat het pand een woonbestemming kan krijgen, maar omdat op dat perceel een bedrijf gevestigd is zou dat een bedrijfswoning moeten worden (rekening houden met milieuaspecten). De bewoners moeten een bepaalde vorm van overlast accepteren en zijn daartoe bereid. Als het bestemmingsplan klaar is betekent dat dat het gerestaureerd kan worden tot bedrijfswoning. Zo wordt die monumentale boerderij gerestaureerd en blijft hij bewaard.

De **voorzitter** vraagt de mening van de heer Broere over het tweede gedeelte van de stelling.

De heer **Broere** sluit zich wat dat betreft aan bij de heer Bongers.

De heer **Van Winden** vraagt zich allereerst af (reagerend op het betoog van heer Van 't Riet) wat nu precies bedoeld wordt met megastallen. Niet iedereen heeft daar hetzelfde beeld bij.

Verder wijst hij met nadruk op het belang van de vitaliteit van het gebied. Hij adviseert het college niet overall restricties op te leggen maar creatief om te gaan met de ideeën die vanuit dat landelijk gebied komen.

Sloop van stallen is dan misschien niet nodig. De Provincie vindt ook dat bepaalde zgn. lelijke gebouwen weg moeten en misschien valt er met hen een regeling te treffen: als je die hectares haalt uit het buitengebied, zijn de financiën geborgd, kom je de Provincie tegemoet i.v.m. die lelijke gebouwen

(maar s.v.p. geen Welstand die bepaalt wat mooi en lelijk is) en krijg je een extra impuls op je bedrijvigheid op plekken waar het echt geconcentreerd is. Een win-win-win-situatie dus.

De heer **Wildeman** stelt vast dat er sprake is van een constante afweging tussen economische belangen en ruimtelijke kwaliteit. Daar zal evenwicht in gevonden moeten worden. In de eerste stelling is dat een probleem, omdat de gebruikte termen voor meerdere interpretaties vatbaar zijn. Een stelling waarbij er evenwicht is tussen economische belangen en ruimtelijke kwaliteit kan de heer Wildeman in ieder geval ondersteunen. Maar deze stelling niet.

De heer **Hagoort (ondernemer)** wil nog een opmerking maken over de vitaliteit van het buitengebied. Er is gesproken over het belang van de cultuur-historische waarden; maar uit gesprekken met grote en kleine ondernemers, en ook met bewoners van het landelijk gebied, kwam naar voren dat de vitaliteit van het buitengebied het best behouden blijft als daar mensen van velerlei pluimage kunnen blijven wonen. Nu staan er op de Waardsedijk grote villa's en boerderijen, en daar tussenin is er niet veel; het zou beter zijn om ook mensen met een iets minder ruimere beurs daar een plek te geven. Dat is mogelijk door boerderijen in delen op te splitsen, voor meerdere gezinnen. Een andere optie is om er studio's voor kleine ondernemers van te maken, zodat er veel meer midden- en kleinbedrijven in het Oudewaterse buitengebied een plek kunnen vinden. Dat zou de kwaliteit van het gebied verhogen.

Stelling 2

Bij herbestemming van percelen staat verbetering van ruimtelijke kwaliteit en beeldkwaliteit centraal. Er is ruimte voor ontwikkeling als de kwaliteit wordt gewaarborgd.

De heer **Broere** constateert dat er nogal wat bedrijven leegstaan, bijvoorbeeld op de Hoenkoopse Buurtweg. Het zijn bedrijven met asbest daken en dat moet in 2015 gesaneerd worden. Daar zou geen wonen-plus op moeten maar schone industrie, want alleen zo kan de vitaliteit gewaarborgd worden. Van het buitengebied een soort museum maken, zoals de Werkgroep Behoud Lopikerwaard voorstaat, zou geen goede keuze zijn. Dan blijft er uiteindelijk niets over (vgl. de verhalen in Hoe God verdween uit Jorwerd, van Geert Mak). Met de bedrijven die er staan moet er een heldere invulling aan gegeven worden. De gemeente zou ruimhartiger met de herbestemming moeten omgaan.

De heer **Van Winden** pleit voor meer creativiteit: beleid dat is aangepast op de vraag. In het beleid kan dan vastgelegd worden wat absoluut niet wenselijk is; en dan is er veel ruimte. Dus “alles mag tenzij”. De leefbaarheid is een van de belangrijkste aspecten. Als er niet meer geleefd en ondernomen kan worden is de vitaliteit uit dat gebied verdwenen.

Wat betreft de stelling: als je wat meer mag met opstallen kun je misschien tot een overeenstemming komen en er iets moois voor terugplaatsen.

De heer **Van 't Riet** wijst op het belang van het borgen van waarden die in het gebied aanwezig zijn. Dat moet uitgangspunt zijn. Op basis daarvan kan bekeken worden wat de economische ontwikkelingen kunnen zijn, en dan is er veel mogelijk. Ga je andersom te werk dan werkt het niet.

De heer **Boreel** kan zich daarin vinden maar stelt vast dat daar ook een heel creatieve ambtenarij voor nodig is, d.w.z. geen ambtenaren die allerlei belemmeringen opwerpen en zich vasthouden aan de regeltjes maar ambtenaren die durven meedenken vanuit de plannen van de bewoners.

De heer **De Bruijn** wil graag de vraag aan de orde stellen wat voor soort bestemmingsplan in feite gewenst is. Er wordt gesproken over een “conserverend bestemmingsplan”, maar het is toch niet de bedoeling dat zo'n conserverend bestemmingsplan alle ontwikkelingen gaat tegenhouden en goede ideeën gaat belemmeren? De wethouder ruimtelijke ordening van Lopik heeft in het voorwoord van de nota Ruimtelijke Kwaliteit Lopik geschreven: “Dus niet langer regels om teruggang van kwaliteit te voorkomen, maar het bestemmingsplan moet een stimulans zijn om ruimtelijke kwaliteit te verbeteren.” Dat spreekt de heer De Bruijn aan. Zo kan het ook voor Oudewater.

Heb je het over de herbestemming van percelen dan gaat het om agrarische bedrijven die geen bedrijf meer zijn of niet meer zullen zijn. Dat valt hier nog wel mee, maar áls dat gebeurt moet je goed nadenken over de bestemming. Tot op heden gaat het naar iemand met geld, die zo'n boerderij dan opkoopt en restaureert. Maar er is zoveel meer mogelijk als die belemmerende regels uit het bestemmingsplan vervallen; en daar heb je inderdaad de medewerking voor nodig van degenen die een plan beoordelen. Ambtenaren, wethouder en college moeten plannen van bewoners dus welwillend in beschouwing nemen.

Herbestemming van percelen kan ook betekenen het bewoonbaar maken voor kleine woongemeenschappen. Dat past heel goed in de ontwikkelingen binnen de zorg, in deze tijd. Ga daar creatief mee om en laat het bestemmingsplan dat faciliteren. Er moet natuurlijk ook een aspect van conserveren van cultuur-historische waarden in zitten, zoals Hugo Kotestein bepleit, maar dat mag geen belemmering gaan worden. De agrarische bedrijvigheid is de economisch grootste drager van dit gebied en dat moet gestimuleerd. Dus ga op die manier naar een bestemmingsplan kijken, maak dat mogelijk.

De heer **Broere** heeft daar een aanvulling op: Lopik gaat bij bestemmingsplannen altijd “op het randje” zitten. Hij adviseert de wethouder om daar eens op de koffie te gaan om ideeën op te doen.

De heer **Wildeman** kan in grote lijnen het betoog van de heer De Bruijn steunen. Ook hij is voor maatwerk, maar kijk uit: regels hebben wel een bepaald doel. En in het bestemmingsplan is het doel de bescherming van omwonenden voor zaken waar zij wellicht niet mee gelukkig zouden zijn. Je moet dus verder kijken dan alleen het perceel zelf. Ook daar is een balans nodig.

De heer **De Bruijn** denkt echter dat die bescherming niet zozeer in het bestemmingsplan wordt geregeld maar veel meer in milieuwetgeving, geurwetgeving etc. Spreker ondersteunt de heer Broere waar het gaat over Lopik: zij hebben een veel groter buitengebied maar zij zoeken inderdaad de grens op, gaan met de Provincie in onderhandeling en komen zo tot mooie resultaten. Dat wil de heer De Bruijn graag aan de wethouder meegeven.

De heer **Wildeman** is het daarmee eens; hij merkt op dat er veel geregeld kan worden in het bestemmingsplan zelf.

Stelling 3

Met toeristisch-recreatieve activiteiten moet gedoseerd worden omgegaan om te voorkomen dat de kernkwaliteiten van het gebied aangetast worden.

De heer **Boreel** is het volstrekt met deze stelling eens. Men moet waken voor al teveel verkeersbewegingen over die smalle weggetjes. Geen vrachtverkeer, maar ook geen caravans en teveel autoverkeer.

De heer **De Bruijn** sluit zich daarbij aan. Je moet de toeristisch-recreatieve activiteiten beperken tot wat agrariërs er – kleinschalig – bij doen. Spreker noemt de Theetuin in de Lange Linschoten; ongewild zou dat veel bezoek kunnen aantrekken. Gelukkig kunnen bussen niet over dat smalle weggetje maar met alle goede bedoelingen loop je daar een zeker risico dat het uitgroeit tot iets wat ongewenst is. Graag zeer terughoudend benaderen.

De heer **Bongers** hoopt dat de gemeente er gepast mee omgaat, en uitgaat van maatwerk.

Stelling 4

Initiatieven worden begeleid en beoordeeld onder het motto “ja, mits er sprake is van kwaliteit”. Dat kan door meer ruimte te bieden voor “maatwerk”, waarvoor de voorschriften in het bestemmingsplan de benodigde flexibiliteit moeten bevatten.

De heer **Van Winden** is van mening dat in het huidige bestemmingsplan soms wat krampachtig met de regels wordt omgegaan. Urbanisatie is een feit, iedereen trekt naar de stad. Wil iemand een boerderij behouden, ga daar dan flexibel mee om. In Hoenkoop is dat het geval met een rietgedekte boerderij, waar jonge mensen zijn die deze boerderij willen behouden en onderhouden. De heer Van Winden zou graag zien dat ze daar de ruimte voor krijgen. Zo blijft die buurt levendig.

De heer **Van 't Riet** ziet ook veel voordelen in flexibiliteit. Voor Papekopperstraatweg 64 is Hugo Kotestein al lange tijd bezig om die boerderij te behouden: eerst kon het niet, maar nu is er toch een oplossing gevonden. Flexibiliteit is dus mogelijk.

De heer **Bongers (LTO)** is het eens met de stelling mits het de gangbare landbouw niet schaadt. LTO is voor maatwerk, maar er moet geen sprake zijn van willekeur. Voor je het weet krijg je er discussie en gedoe van en voelen mensen zich onrechtvaardig behandeld.

De heer **Boreel** heeft niet de indruk dat maatwerk problemen oplevert, de meeste mensen zijn blij als er iets met dat buitengebied gebeurt. Spreker ziet veel voordelen in maatwerk.

De heer **Bongers** noemt als voorbeeld een locatie in Benschop waar veel heisa over gekomen is.

De heer **Hagoort (ondernemer)** pleit ervoor dat de gemeente een open houding betracht bij ideeën van bewoners van het buitengebied. Graag niet te stringent met regels omgaan. Lopik is inderdaad een goed voorbeeld, en in de provincies Gelderland en Overijssel zijn ook veel ontwikkelingen waar maatwerk wordt toegepast.

De heer **Broere** adviseert de heer Hagoort om het dan aan te pakken zoals de ondernemers van het industrieterrein dat doen: zij vragen het maximaal toelaatbare aan bij de gemeente en baseren daar dan hun plannen op.

De heer **De Bruijn** haalt nogmaals Lopik aan: zij hebben de Welstandsnota afgeschaft en een Nota Ruimtelijke Kwaliteit daarvoor in de plaats gebracht. Daar zou je dit soort zaken in kunnen beschrijven, en handvatten kunnen aangeven van wat je ziet als kwaliteit. Wellicht is dat ook een idee voor Oudewater.

De heer **Van 't Riet** zit vanaf januari bij de vergaderingen van Welstand. Hij vindt de commissie zeer flexibel en schikkelijk.

De heer **De Bruijn** zegt niet bedoeld te hebben dat hij de Welstandscommissie wil afschaffen, maar dat ze gaan werken vanuit een Nota Ruimtelijke Kwaliteit in plaats van een Welstandsnota. Wellicht moet dat eens kritisch bezien worden.

Stelling 5

De grondgebonden landbouw is van grote betekenis voor het behoud van het open landschap. De gemeente faciliteert de agrarische sector, maar nieuwe niet-grondgebonden productietakken worden niet toegestaan.

De heer **De Bruijn** vraagt naar de definitie van “niet-grondgebonden productietakken”.

Wethouder **Vermeij** licht toe dat dit in de context van de agrarische sector ook wel eens “intensieve veehouderij” wordt genoemd. Lees de nota van Universiteit Wageningen.

De heer **De Bruijn** vindt die uitleg nog niet helder genoeg.

Volgens de heer **Van 't Riet** wordt met intensieve veehouderij varkensflats en kippenschuren bedoeld. Die kant moet Oudewater niet op.

De heer **Broere** heeft geen moeite met kippenfarms en grote varkensbedrijven. Als er goed technisch instrumentarium wordt aangeschaft voor de luchtzuivering hebben omwonenden er geen last van. Op die manier kan het heel goed toegepast worden en zelfs de kwaliteit van het buitengebied verbeteren. Als dat goed geborgd wordt in het bestemmingsplan levert het geen enkel probleem op.

De heer **Boreel** wijst erop dat het hier gaat om *nieuwe* niet-grondgebonden activiteiten. Uitgangspunt is dat niet-grondgebonden activiteiten die er al zijn en die gegroeid zijn, aan alle milieu-eisen voldoen. Dat wordt dus niet belemmerd. Maar om het bij *nieuwe* activiteiten niet toe te staan: daar is de heer Boreel het mee eens.

De heer **Van Winden** heeft nog een aanvulling. Deze stelling is trendy tegenwoordig maar ook hypocriet, want iedereen wil wel graag vlees eten. Nederland kan dat leveren en wat is er mooier als je het dan zo dichtbij kan halen; en als het met de nieuwe technieken dan mogelijk is, waarom zou je de ondernemers dan niet de kans geven om dat uit te voeren? Misschien is er over 10 jaar een idee

waardoor er iets geproduceerd kan worden, voor iedereen, op een uitstekende wijze; dat moet je niet op voorhand belemmeren.

De heer **Boreel** benadrukt dat het niet wenselijk is in het buitengebied; maar een grote kippenschuur kan makkelijk op Tappersheul geplaatst worden want het is niet grondgebonden.

De heer **Wildeman** herinnert aan de discussie van een aantal jaar geleden over het aanplanten van mais. Er was een maximaal percentage voor het planten van mais in een bepaald gebied: enerzijds vanwege uitputting van de grond, anderzijds met het oog op het uitzicht. Hij is benieuwd hoe agrariërs daarover denken.

De heer **Lekkerkerker** geeft daar antwoord op. Er is een regel dat bij 80% grasland 20% mais is toegestaan. Bij mais is je uitzicht weg, maar dat geldt eigenlijk voor slechts 2 maanden. Aan één term vanavond stoort de heer Lekkerkerker zich nogal, en dat is de term megastallen. Als je verder wilt, moet je groeien. Maar dan krijg je dus allerlei tegenstand. Er zijn de afgelopen jaren veel agrariërs gestopt dus er is minder vee in de buurt dan 10 jaar geleden. Dat is de andere kant van het verhaal. Intensieve veehouderij: bestaande bedrijven zouden gewoon mogen ontwikkelen en als er bedrijven in de knel komen zouden ze elders in de gemeente een andere locatie moeten kunnen krijgen.

De heer **Bongers** merkt op dat er verschillend wordt aangekeken tegen intensieve veehouderij. Stel dat een agrariër 50 hectare grond heeft, met 100 zeugen, en hij verbouwt tarwe en voert zijn eigen tarwe aan zijn dieren: dan is hij niet intensief. Maar in de volksmond is dat wel het geval. Spreker is zelf intensieve veehouder, hij heeft twee luchtwassers en nog nooit een klacht gekregen van de Brededijk, terwijl de meeste wind uit het westen komt. Dus het kán wel.

De heer **Van 't Riet** geeft aan dat in Brabant varkensflats zijn met 10 verdiepingen waar continu vrachtwagens in en uit rijden met dieren en vlees. Dat beschouwt hij als een megastal. Dat moet je in het buitengebied van Oudewater niet willen.

De heer **Van Wijngaarden** wil een lans breken voor de boeren. Er wordt hier gesproken over een open landschap, maar vergeet niet dat het de *boeren* zijn die het landschap beheren.

Verder staat er: “de gemeente faciliteert de agrarische sector”, maar in zijn omgeving ziet de heer Van Wijngaarden hoe de gemeente de boeren juist op de nek zit. Dat is niet “faciliteren”.

Over nieuwe niet-grondgebonden productietakken: als er een boerenschuur leegkomt en er komt een klein bedrijfje in, dan wordt daar niet gehandhaafd.

Het landschap moet vitaal zijn, lever maatwerk, wees flexibel en werk niet tegen.

De heer **Broere** wil ingaan op de mais. Ooit was sprake van een beperking van het percentage mais in het bestemmingsplan, dat is toen door een motie van VVD, CDA en SGP teruggebracht naar 20. Die blijft erin want per 1 januari gaan alle boeren over op kringloop en om dan financieel te kunnen rondkomen is 20% nodig.

De heer **Wildeman** stelt dat men misschien behoefte heeft om iets anders neer te zetten.

De heer **Broere** noemt olifantengras, dat is 4m hoog.

De heer **Wildeman** is benieuwd of het voor agrariërs belangrijk is om dat soort producten te verbouwen. Hebben zij er behoefte aan dat dit percentage ruimer wordt gesteld dan 20% en dat er ook andere gewassen worden geteeld dan mais?

De heer **Lekkerkerker** is tevreden met die landelijke 20%. Dat is voldoende.

De heer **Van Winden** pleit ervoor om het percentage in bestemmingsplannen te schrappen. Ten eerste wordt de handhaving lastig omdat er nogal wat boeren zijn met land in meerdere gemeenten en er dus een onwerkbaar situatie ontstaat; ten tweede wordt dit landelijk en Europees al geregeld. Hoe meer regels, hoe moeilijker het wordt om te blijven boeren. Graag faciliteren en dat soort onzinnige regels schrappen. Dan hoeft je ze ook niet te handhaven.

De heer **Lekkerkerker** sluit zich daar geheel bij aan.

Stelling 6

Niet-agrarische bedrijfsbebouwing krijgt geen uitbreidingsmogelijkheden.

De heer **Bongers** laat weten dat LTO hiermee kan leven.

De heer **Broere** wijst erop dat agrarische bedrijfsbebouwing in het buitengebied de eerste kernwaarde is. De beste landschapsbeheerders zijn de boeren, die moeten op 1 gezet worden, en de rest past zich daarop aan. Er is dus wel iets mogelijk maar ga daar voorzichtig mee om.

De heer **Van Winden** wijst op het belang van ondernemerschap: een goed idee is een goed idee, geef daar dus ruimte aan. Dit soort uitbreidingen past heel erg bij de gewenste flexibilisering en komt ten goede aan een vitaal gebied.

De heer **Boreel** vraagt zich af of het wettelijk wel mogelijk is een bestaand bedrijf in zijn groei te beperken. Ook is hij benieuwd of loonbedrijven vallen onder een agrarisch bedrijf. Je kunt proberen ze naar een industrieterrein te krijgen maar het is de vraag of deze stelling wettelijk houdbaar is.

De heer **De Bruijn** pleit ervoor dit per aanvraag te beoordelen. Het kan gaan om een klein administratiekantoor dat er een stukje aan wil bouwen. Sta je niets toe, dan vertrekken ze. Dus niet per definitie zeggen: "het mag niet". De Werkgroep Behoud Lopikerwaard is het 100% eens met deze stelling maar dat is te beperkend. Graag maatwerk.

Ook de heer **Wildeman** vindt de stelling te resoluut, en hij wijst op de mogelijkheid om elders compensatie te realiseren. Als die mogelijkheid er is moet je dat laten meewegen in je beslissing.

De heer **Van Wijngaarden** vindt dat een lastige visie: compensatie moet uiteindelijk toch altijd weer van de boeren zelf komen. De gemeente heeft die grond niet, en ook geen geld en geen middelen.

De heer **Wildeman** denkt dat het ook mogelijk is via andere grond van de betrokken ondernemer, bijvoorbeeld in een andere gemeente. En misschien is er qua geld en middelen ook wel wat mogelijk, of door slim meedenken.

De heer **Boreel** suggereert om, i.p.v. compensatie, een ruimere bestemming te geven. Daar heeft de ondernemer ook iets aan.

De heer **Broere** stelt dat er gecompenseerd kan worden door van andere bedrijven de bestemming af te halen, zoals in Lopik gebeurt.

En wat betreft loonbedrijven: die zijn agrarisch-gerelateerd "als ze 60% agrarisch werk doen". Niet één loonbedrijf in de omgeving valt daaronder maar ze krijgen allemaal een vergunning. Volgens de regels zouden ze dus allemaal weg moeten. Pas de regels dus aan want die loonbedrijven zijn in dat buitengebied nodig en horen er thuis.

De heer **Hagoort (ondernemer)** denkt dat beperkte uitbreidingsmogelijkheid wel nodig is om maatwerk te kunnen leveren. Als bedrijven in het buitengebied een enorme groei doormaken zijn ze waarschijnlijk welwillend om te verhuizen, omdat ze uit hun voegen barsten. Dan maakt die 10% ook niet meer uit. En dan hebben ze ook iets te verkopen om op de nieuwe locatie te gebruiken. Ongebreidelde uitbreidingen zijn niet wenselijk in het buitengebied maar in beperkte mate moet het wel mogelijk zijn.

De **voorzitter** geeft de publieke tribune gelegenheid om te reageren.

Een van de aanwezigen wil een opmerking maken over aslastbeperking. De borden voor de aslastbeperking zijn verdwenen. De wagens van PostNL zijn nog te doen, die van UPS ook, maar de anderen worden steeds groter, ook de vrachtwagens van de agrarische sector, en bovendien barst het in dat gebied van de fietsers. De maximum snelheid is 60 km/u. Spreker stelt voor om al die wegen 30 km/u te maken en de borden m.b.t. aslastbeperking weer terug te plaatsen.

Burgemeester **Verhoeve** wijst erop dat de politie niet zal handhaven op 30 km/u als de weg ook niet als 30km-weg is ingericht. Dat betekent dat het hele gebied er dan uit zou gaan zien als de Lange Burchwal: met plantenbakken en verkeersdrempels. Dat lijkt de burgemeester in dat gebied niet wenselijk, hij verwacht dat daar veel protest tegen zal komen.

Wethouder **Vermeij** merkt op dat de snelheid op een weg te maken heeft met verkeersbeleid, dat regel je via verkeersbesluiten. In een bestemmingsplan regel je de ruimtelijke ordening.

De **voorzitter** wijst op het verband met de bedrijven die aan een weg liggen en de verkeersbewegingen die daarbij horen. Daarom lijkt het hem zinvol dit punt toch mee te nemen.

De heer **Maijen** uit Papekop hoopt dat er een bestemmingsplan komt met de teneur van de discussie van vanavond.

Een andere aanwezige heeft een suggestie voor het reclameflitsbord op de Vierbergenweg. Hij stelt de gemeente voor daarop de tekst te projecteren: “Zachtjes rijden en hard werken; niet andersom”. Burgemeester **Verhoeve** zal de suggestie doorgeven aan de communicatieadviseur.

De heer **De Bruijn** heeft nog een paar extra punten die hij aan de discussie wil toevoegen, punten die hij bij de stellingen niet kwijt kon, en waar bij de herziening van het bestemmingsplan toch over nagedacht zou moeten worden.

1) Opwekken duurzame energie. Het buitengebied is daar met name geschikt voor, en Oudewater heeft zich uitgesproken duurzamer te gaan worden dus het is een kans om dat in het bestemmingsplan te regelen. Denk aan biogas, kleine windmolens etc.

2) Ontwikkeling van een kernrandzonebeleid. Zie ook het collegeprogramma. Het is essentieel om zaken mogelijk te maken om het open karakter te behouden of versterken.

3) Ontwikkeling van nieuwe natuurgebieden. Het CDA is daar bij voorkeur geen voorstander van, de polder ziet er al prima uit, dus niet iets nieuws ontwikkelen (zeker als het niet bevorderlijk is voor de landbouw).

4) Een idee als het gaat om boerderijen die wel minder worden in aantal, maar groter: misschien moeten ook de bouwblokken vergroot worden, d.w.z. de breedte van het bouwblok versmallen waarbij dat gecompenseerd wordt in de diepte. Dat komt meteen tegemoet aan de wens dat bouwblokken de diepte in moeten gaan.

De heer **Bongers (LTO)** vindt dit heel goede suggesties. Met name die over de energie, daar moet ruimte voor gemaakt worden in het bestemmingsplan.

De heer **Boreel** komt terug op het punt van de duurzaamheid: als je dat in het bestemmingsplan meeneemt zou dat kunnen via *uitruilen*, dus een ondernemer krijgt toestemming voor een bepaalde activiteiten mits hij iets doet aan duurzaamheid.

Bouwblokken smaller maken: de trend is juist dat ze breder worden. Dat wordt min of meer door de economie bepaald. Dat is dus lastig in een bestemmingsplan op te nemen.

Wegbeheer: als het geen 30/km-zones kunnen worden maak er dan voornamelijk bestemmingsverkeer van. Dat is al vaker aan de orde geweest.

Tot slot het verzoek om ook wateropslag mee te nemen.

De heer **Bongers (LTO)** geeft bij dat laatste de suggestie mee om dan een *droge* berging te maken, dus een berging die je als land kan gebruiken als hij niet vol water staat. Dat is al een oude wens van de LTO.

De heer **Broere** wijst erop dat omzetting naar nieuwe natuurgebieden omzetting is en blijft: die grond kan niet meer herbestemd worden voor agrarisch gebruik. Je kunt niet meer terug.

Bouwblok van 1,5 naar 2,5 ha: die mogelijkheid geeft de Provincie. In Hoenkoop en Willeskop zijn de bouwblokken al versmald en naar achteren toe uitgebreid, iedereen is daar blij mee, goede suggestie.

Kernrandzonegebied: de fractie van de heer Broere volgt dat met interesse.

Duurzame energie: misschien een windmolen in het buitengebied, neem die mogelijkheid mee.

Een van de aanwezigen (publieke tribune) wil ingaan op dat natuurgebied. Papekop ligt in het landinrichtingsgebied Driebruggen, daarin is destijds 100 ha bestemd voor natuurgebied; dat is al vrij hoog maar dat is wel mede ingegeven door de landinrichting indertijd.

De heer **Wildeman** heeft nog een aanvulling op het lijstje van de heer De Bruijn, nl. de verwachte bodemdaling in het landelijk gebied. Dat kan mogelijk invloed hebben op wat je waar wilt hebben, want bedenk “niets is zo heterogeen als veen”.

Wethouder **Vermeij** sluit de discussie af. Hij bedankt iedereen voor de inbreng, vanuit de verschillende perspectieven. Heel waardevol. Vitaliteit was een belangrijk punt, maatwerk,

flexibiliteit, rekening houden met kwaliteit, ontwikkelingsgericht denken, rekening houden met economische belangen. Het college zal deze bouwstenen meenemen in het vervolg.

5. Ontwerp Kadernota 2017 OdrU

De heer **Broere** vraagt naar de zienswijze die ingediend zou worden.

De **voorzitter** wijst erop dat deze vrijdag in de raadsinformatiemap is geplaatst. Het is het stuk dat is ondertekend door “burgemeester en wethouders van de gemeente Woerden”.

Wethouder **Vermeij** licht toe dat de Kadernota v.w.b. het college geen aanleiding geeft tot het maken van opmerkingen. Dat is verwoord in deze brief.

De heer **Broere** vindt dat de Kadernota meer de vorm heeft van een raadsinformatiebrief. Hij heeft 2 vragen; ten eerste: de opdrachtgever krijgt de vrijheid om het bouwplan voor te leggen aan de gemeente of een private partij. Wanneer?

Wethouder **Vermeij** antwoordt dat dat verband houdt met wijziging in de wetgeving m.b.t. vergunning toezicht en handhaving. Die werd op een later tijdstip in de Eerste Kamer behandeld en zal pas juli 2016 geëffectueerd worden, en dat betekent dat vergunningverlening en toezicht vanaf 2018, als de nieuwe omgevingswet is aangenomen, ook door private partijen uitgevoerd kan worden. De overheid trekt zich dus terug. Reeds is toegezegd dat dat terugkomt in deze raad om te bespreken hoe hier in Oudewater mee om te gaan.

De heer **Broere** vindt het weerstandsvermogen van de OdrU nu al vrij laag. Hij vraagt of het onderbrengen van nieuwe taken bij de OdrU in die komende discussie in de raad wordt meegenomen

Wethouder **Vermeij** zal dat daar inderdaad bij betrekken. De nieuwe omgevingswetgeving is bepalend voor wat de nieuwe spelregels worden.

De heer **Wildeman** is blij dat de OdrU een betere weg is ingeslagen.

Wel heeft hij nog een vraag over de BTW, zie pag. 6. De OdrU is van de gemeenten, het is een gemeenschappelijke regeling, daar zou dus geen BTW over geheven moeten worden; maar blijkbaar kijkt de Belastingdienst daar anders tegenaan. Ten tweede: in de begroting van Oudewater is ook geen rekening gehouden met BTW. Hoe wordt dat opgelost? Want dat zou een enorme kostenpost zijn.

Wethouder **Vermeij** antwoordt dat de gemeente de OdrU betaalt op basis van de genoemde tarieven. De kosten van de OdrU zijn verwerkt in de gemeentebegroting. Wat betreft het verrekenen van de BTW: de wethouder vraagt dat na bij zijn collega van Financiën en komt daar schriftelijk op terug.

Toezegging In ieder geval kan de gemeente terugvallen op het Compensatiefonds als BTW verplicht is.

De heer **De Bruijn** herinnert aan de kanttekeningen die het CDA eerder bij de OdrU heeft geplaatst; vanavond heeft het CDA geen opmerkingen meer. Eens met zienswijze en begroting. Wel is de vraag van de heer Wildeman de moeite waard om te checken want het gaat om veel geld.

Conclusie: De Kadernota 2017 OdrU gaat als **hamerstuk** naar de raad. Er ligt nog wel een vraag aan de wethouder maar indien gewenst kan er altijd alsnog een bespreekstuk van gemaakt worden.

De heer **Wildeman** wijst erop dat het antwoord op die vraag in ieder geval geen consequenties heeft voor de Kadernota.

6. Ter inzage liggende stukken en mededelingen

Burgemeester Verhoeve nodigt de leden van de raad uit voor de laatste voorstelling van *Stadhuis op stellen*, op dinsdag 1 december, om 20.00 uur in het Cultuurhuis.

7. Gelegenheid tot het stellen van vragen aan de portefeuillehouders

➤ Stand van zaken oude postkantoor

De heer **Van Wijngaarden** informeert naar de voortgang.

Wethouder Vermeij laat weten dat er plannen zijn, maar dat er door omwonenden bezwaar is gemaakt tegen deze plannen. Er zijn voorstellen tot aanpassing gedaan. De belangrijkste

belanghebbende is mogelijk bereid om zijn bezwaar in te trekken. Het betreft het volume c.q. de uitbreiding van het pand. Overleg is gaande, de ontwikkelaar is nu aan zet.

Het parkeren is in principe opgelost via een donatie in het Parkeerfonds.

De heer **Van Wijngaarden** herinnert aan de discussie van zojuist over flexibiliteit etc. Hij dringt er bij de wethouder op aan om hier flink druk op uit te oefenen want de locatie raakt steeds meer verloederd.

De **wethouder** antwoordt dat het tijd kost om, met meerdere partijen, te komen tot flexibiliteit en meedenken. Maar dat is nodig, want een plan kan alleen tot resultaten leiden als het door alle partijen gedragen wordt.

De heer **Boreel** stelt dat de wethouder de probleemeigenaar is. De Binnenstad moet opgeknapt worden, en de wethouder is er verantwoordelijk voor dat er vaart in het proces blijft.

De **wethouder** zegt dat hij daar nu juist mee bezig is, door te trachten tot overeenstemming met alle partijen te komen.

➤ **Brief bewoners St. Jansstraat, brief bewoners Lijnbaan**

De heer **De Bruijn** refereert aan de brief van binnenstadbewoners St. Jansstraat over de ontwikkelingen daar, en de brief van bewoners van de Lijnbaan, over een boom die overlastgevend blad verliest. Spreker vraagt of de gemeente gereageerd heeft en zo ja, hoe.

Wethouder Vermeij antwoordt dat de bewoners van de Wijngaardstraat een uitnodiging krijgen voor een gesprek over ontwikkeling St. Jansstraat / Wijngaardstraat. Dat overleg volgt op het overleg met de fracties van 1 december.

Wat betreft de bewoners van de Lijnbaan: wat aan hen geantwoord is zal de wethouder nagaan.

Toezegging

Volgens de heer **Boreel** gaat het om dezelfde bomen die bij het kerkhof zijn weggehaald. Ze verliezen niet zozeer bladeren maar naalden, en dat maakt de weg spekglad, terwijl daar juist oudere mensen wonen. De VVD/D66-fractie pleit ervoor daar andere bomen te plaatsen.

➤ **De Lange Linschoten**

De heer **De Bruijn** herinnert aan de planning die destijds door de wethouder genoemd is: er zou vóór het eind van dit jaar een bestek klaarliggen en dan zou er een oplossing zijn voor de Lange Linschoten, zodat in het voorjaar van 2016 aan de bermten gewerkt zou kunnen worden. Hij is benieuwd of die planning gehaald gaat worden.

Wethouder Vermeij antwoordt dat aan het bestek hard wordt gewerkt, in nauwe samenwerking met het HDSR. Zij moeten het ook vergunnen; de vergunningsvoorwaarden worden doorgenomen zodat dat proces soepel kan verlopen.

De heer **De Bruijn** is benieuwd naar de vergunningstermijn.

Wethouder Vermeij antwoordt dat het belangrijk is om aan de voorkant overleg over de uitvoering te hebben. Dan zitten er geen verrassingen meer in de aanvraag. Als het stuk aanbestedingsgereed is, met voldoende overleg en afstemming met het HDSR, is de voorbereiding van de aanbesteding de volgende logische stap. Er zou een voorbehoud gemaakt kunnen worden m.b.t. het daadwerkelijk verlenen van de vergunning door het HDSR maar in principe moet dat soepel en vlot verlopen.

De heer **De Bruijn verzoekt** de wethouder de raad inzicht te geven in de vigerende planning, d.m.v. een schema met te nemen stappen en termijnen.

Wethouder Vermeij zegt dat toe. **Toezegging**

De voorzitter sluit de vergadering, om 22.25 uur

Gewijzigd/ongewijzigd vastgesteld in de openbare vergadering van het forum Ruimte van 26 januari 2016.

De griffier,

de voorzitter,

drs. O.F. Matheijssen

R.A. van den Hoogen